

ทำไมต้องทำพระนิพพานให้แจ้ง

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โอวาทหลวงพ่อัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันเสาร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

วันนี้เราได้พร้อมใจกันกล่าวคำอธิษฐานจิต และตั้งใจอยู่จำพรรษาที่วัดพระธรรมกาย และได้บอกขอบเขตกันไปเรียบร้อยแล้ว ทั้งผู้บวชใหม่และพระเถระตั้งแต่ชุดบุกเบิกเรื่อยมา เรากล่าวคำอยู่จำพรรษาดด้วยความสมัครใจ ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจอย่างเต็มที่ว่า

พรรษานี้ เราจะ不去ค้ำคั้นแรมราตรีที่ไหน จะมุ่งมั่นใช้ทุกอนุวินาทีในพรรษานี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวชในคราวนี้ ที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ นี่คือวัตถุประสงค์ของการบวชอย่างแท้จริง

ภายในพรรษานี้ อย่าให้วันคืนล่วงไปโดยเปล่าประโยชน์ เราจะต้องเตือนตัวเอง สอนตัวเองให้ได้ตลอดเวลาว่า เรามาบวชเพื่อวัตถุประสงค์หลักอย่างนี้เท่านั้น ไม่ใช่อย่างอื่น ถ้ารองลงมาก็เพื่อสั่งสมบารมี บำเพ็ญเนกขัมมบารมีของเราให้เพิ่มขึ้น

ทำไมต้องทำพระนิพพานให้แจ้ง

การทำพระนิพพานให้แจ้งเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของชีวิตในสังสารวัฏ เพราะชีวิตในสังสารวัฏนี้ไม่ปลอดภัย เนื่องจากว่า เราตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม กฎแห่งไตรลักษณ์ ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา และกฎเกณฑ์อีกมากมาย ทั้ง ๆ ที่เราไม่อยากจะอยู่ในกฎเกณฑ์นี้

ชีวิตในสังสารวัฏ ในภพทั้งสามนี้ ทั้งกามภพ รูปภพ อรูปภพ ไม่ว่าจะเกิดไปเป็นอะไรล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมทั้งสิ้น คือ ทำดีได้ดี

ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าพูดพอเข้าใจได้ก็คือ มีแต่บุญกับบาปเท่านั้นที่ปกครองดูแลชีวิตของเรา

ที่ตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม ก็คือ พญามารเขาเอากิเลสมาบังคับให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย รวมทั้งตัวของเราด้วยให้สร้างกรรม เมื่อสร้างกรรมก็มีวิบากกรรม ประคับคั่ง โดยที่เราไม่รู้เรื่องรู้อะไรเลย ว่าทำไมเราจะต้องมาตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์อย่างนี้ แต่จะรู้เรื่องหรือไม่รู้เรื่องก็ตามก็ตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมนี้ และมีภพภูมิรองรับ มีอบายภูมิ มหานรก อสุสหนรก ยมโลก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน ภพภูมิของมนุษย์ สวรรค์ เหล่านี้เป็นต้น รองรับกันอยู่

ถ้าส่วนสุคติ ก็เป็นของฝ่ายบุญ

ถ้าส่วนทุคติ ก็เป็นของฝ่ายบาป

ชีวิตเรามีแต่บุญกับบาปเท่านั้น

ที่คอยบังคับบัญชาเราอยู่

แต่เราไม่รู้เรื่องเลย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบรรลุลุธรรม

จนกระทั่งมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ท่านได้ตรัสรู้ อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ และพบหนทางแห่งความพ้นทุกข์ เพราะท่านเบื่อหน่ายชีวิตในการเวียนว่ายตายเกิด และเอาชีวิตเป็นเดิมพันถึงค้นพบวิธีที่จะเดินทางออกจากสังสารวัฏไปสู่ภพภูมิที่พ้นจากกฎเกณฑ์ดังกล่าว เป็นที่ที่ปลอดภัย มีแต่บรมสุขล้วน ๆ คือ **อายตนิพพาน**

เมื่อพระองค์ได้บรรลุนิพพานแล้ว ด้วยพระมหากรุณาจึงนำมาถ่ายทอดสั่งสอน เพื่อให้เราเป็นอย่างท่าน คือ พ้นจากความทุกข์ทรมานของชีวิต เหมือนนักโทษ เหมือนเชลยศึก ที่ตกเป็นทาสของพญามาร ให้เป็นอิสระภาพ พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด แล้วก็ไปสู่อายตนะนิพพาน เช่นเดียวกับพระองค์

ท่านจึงถ่ายทอดสิ่งที่ท่านได้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอด มาเป็นคำสั่งสอนที่เราคุ้นอยู่ในพระธรรม คือ คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้เราได้ทำตามท่าน ท่านทำอย่างไร เราก็ทำอย่างนั้น ฉะนั้นท่านเป็นอย่างไร เราก็จะเป็นอย่างนั้น ท่านดับทุกข์ได้ เราก็จะดับทุกข์ได้ ท่านเข้าถึงบรมสุขได้ เราก็เข้าถึงบรมสุขได้ เพราะสิ่งที่พระองค์นำมาสั่งสอนนั้น ล้วนแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นจริงกับพระองค์ แล้วก็ถ่ายทอดสั่งสอนโดยไม่มีการปิดบังอำพราง ด้วยความรักและปรารถนาดี ด้วยมหากรุณาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายอย่างแท้จริง สร้างบารมีมาก็เพื่อการนี้

วันนี้เราได้เป็นสมณะแล้ว เป็นสายโลหิตแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราจะต้องทำตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เดินตามรอยพระบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านสอนให้เราทำอย่างไร เราต้องทำอย่างนั้น

คิดพูดทำแบบพระ

เมื่อลูกทุกรูปพร้อมใจกันอธิษฐานจิตว่า จะอยู่จำพรรษานี้ ก็ต้องมุ่งมั่นตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่ ให้กายวาจาใจของเราสะอาด ให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นไปทุกอนุวินาที ไม่ให้ใจเราเศร้าหมองโดยอุปกิเลสต่าง ๆ

โดยนิเวศน์ต่าง ๆ คือ ไม่เพียงคิดแบบชาวโลก ไม่เพียงประพฤติแบบชาวโลก ให้คิดแบบพระ พุทธแบบพระ และทำแบบพระ ง่ายที่สุด คือ

>> ตลอดพรรษานี้เราจะรักษาข้อวัตรปฏิบัติ ทำกิจวัตรกิจกรรม ไม่ให้ขาดเลย

>> จะอยู่จำพรรษาที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ รักษาจิตดวงเดียว ให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ในตำแหน่งเดียวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ท่านรักษาใจของท่านในตรึงนี้ เพราะว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเดินทางออกจากสังสารวัฏไปสู่อายตนะนิพพาน

การบวชเกิดขึ้นยาก ต้องเป็นนักบวชที่แท้จริง

ลูกพระธรรมทายาทที่รักทุกรูปพึงตั้งใจให้ดี เพราะกว่าจะมีวันนี้ สำหรับเรานั้น เราต้องทิ้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง และวิ่งเข้าวัดมาบวช การทิ้งสิ่งที่คุ้นเคยในทางโลกไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผู้คุ้นเคยในสิ่งเหล่านั้น ต้องมีผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรไปเชิญชวนมา กอปรกับบุญเก่าของเราที่สั่งสมเอาไว้ได้ช่องส่งผล เมื่อสองประการเกิดขึ้น เราจึงได้ทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง และวิ่งเข้าวัดมาบวชอย่างนี้

เมื่อเราตัดสินใจจะเป็นนักบวชแล้ว ลูกทุกรูปจะต้องเป็นนักบวชที่แท้จริง พึงเว้นจากพฤติกรรมแบบคฤหัสถ์ เพราะเรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อาการกิริยาใด ๆ ของสมณะ เราก็ต้องทำอาการกิริยานั้น ๆ

แต่ก็ไม่ใช่ว่าเคร่งเครียด ไม่ใช่อดเคร่งให้ใครเขาดูว่า เราเคร่ง แต่เราแค่ทำตามพระธรรมวินัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางเนติแบบแผน ทรงมีพระบรมพุทธานุญาตเอาไว้เท่านั้น

โอวาทแด่พระใหม่

เมื่อเรามาเป็นนักบวชใหม่ สิ่งที่เราจะต้องเรียนรู้คือ

>> รักษาใจให้ใส ๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ได้ตลอดเวลา
ในทุกอิริยาบถ

>> เป็นผู้ว่าง่าย สอนง่าย ทำตามได้อย่างง่าย ๆ โดยค่อย ๆ ศึกษา
เรียนรู้จากพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยงที่ท่านจะถวายความรู้ด้วยความสุขใจ
สบายใจ แม้ว่าบางอย่างเราจะไม่คุ้นเคย ต้องฝืนบ้างก็ตาม แต่ถ้าหาก
ลูกมีมรรคผลนิพพานเป็นแก่นสาร หรืออย่างน้อยที่สุดเพื่อสั่งสม
เนกขัมมบารมี ต้องการบุญกุศลเพื่อปิดประตูบาป เปิดประตูสวรรค์ให้กับ
ตัวเรา และบิดามารดา บรรพบุรุษของเรา ลูกก็ต้องเป็นผู้ว่าง่าย สอนง่าย
เพราะว่าที่พระอาจารย์ พระพี่เลี้ยงท่านถวายความรู้ ถวายคำแนะนำนั้น
ล้วนเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและความปรารถนาดีอย่างยิ่ง เพื่อให้การ
บวชในคราวนี้ของลูกทุกรูปสมความปรารถนาอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ด้วยดี

>> ให้ความสำคัญกับตัวเองในการมาสั่งสมบารมี ในการจะทำ
พระนิพพานให้แจ้ง

>> ให้ความเคารพต่อพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง ที่ท่านสละเวลา
อันมีค่าของท่าน ที่จะไปบำเพ็ญสมณธรรมโดยส่วนตัวมาเพื่อเราอย่างนี้

ถ้าเกื้อกูลกันอย่างนี้ได้ พรรชานี้เราจะอยู่กันอย่างผาสุก จะเป็นต้น
บุญต้นแบบสำหรับผู้ที่จะมาบวชในภายหลัง กิตติศัพท์อันดีงามนี้จะขยาย
ไปยังหมู่ของบรรพชิต

ช่วยกันกอบกู้พระศาสนา

ในขณะนี้วัดร้างเกิดขึ้นมากมาย วัดใกล้จะร้างก็ทยอยกันเกิดขึ้น เพราะว่าขาดศาสนทายาท มีแต่พระมหาเถรานุเถระ หลวงปู่ หลวงตา รักษาไว้ วัดละรูปสองรูปเท่านั้น แต่ถ้ากิตติศัพท์อันงามของพวกเรา ขยายไปว่า

พวกเราได้ใช้ทุกอนูวินาทีเป็นไปเพื่อการบำเพ็ญสมณธรรมอย่างนี้ ก็จะเกิดแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่ได้ยินได้ฟัง ที่ยังไม่มาบวชก็อยากบวช ที่บวชแล้วก็อยากประพฤติธรรม อยากทำตามอย่างเรา และมีเป้าหมาย พระนิพพานเป็นแก่นสารเช่นเดียวกับตัวเรา ไม่ได้มีความรู้สึกว่า หมดยุค หมดสมัยของการทำพระนิพพานให้แจ้งแล้ว จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ไม่กล้าที่จะกล่าวคำว่า **“นิพพานะปัจจะโย โหตุ”** ไม่กล้าตั้งความปรารถนา ตั้งเป้าหมายจะไปนิพพาน เพราะคิดเอาเองว่า หมดยุคหมดสมัยแล้ว ความคิดนี้แม้คิดอยู่ตามลำพังก็อันตราย แต่ถ้าขยายต่อไปก็ยิ่งอันตราย ต่อพระพุทธศาสนา

ลูกทุกรูปมีความสำคัญต่อการกอบกู้พระศาสนา พรรษานี้จึงเป็น พรรษาที่สำคัญ จะแพ้ชนะกันก็พรรษานี้แหละ

ฉะนั้น ให้ลูกทุกรูปเอาชีวิตเป็นเดิมพัน มุ่งมั่นตั้งใจให้ดี เอาให้ใจ หยุดหนึ่งให้ได้ ให้ใจเราบริสุทธิ์ให้ได้ แม้ยังไม่ได้เป็นพระอริยเจ้าก็ตาม แต่เราก็ได้ชื่อว่าเป็น **สุปฏิปันโน** ผู้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ นึกเมื่อไรเรากับล้ม แล้วจะปล้มไปทุกอนูวินาทีในเพศสมณะ ไม่ว่าเราจะอยู่ในเพศ สมณะตลอดไป หรือบางท่านมีความจำเป็นจะต้องลาสิกขาไป เพื่อจะ

ไปทำหน้าที่กองเสบียงก็ตาม แต่เมื่อนึกถึงการบวชและการอยู่ร่วมกัน
ในพรรหานี้ นึกทีไรก็ปลื้ม

ความปลื้มนี้นะจะขยายจากใจของเราไปสู่คำพูด แล้วไปสู่ผู้ฟัง ใคร
ได้ยินได้ฟังก็เกิดกุศลศรัทธา อยากส่งบุตรหลานมาบวช อยากให้โอกาส
ตัวเองมาบวช ใครบวชไม่ได้ก็อยากจะสนับสนุนเป็นกองเสบียง ดังนั้น
ลูกทุกรูปก็คงจะเห็นแล้วว่า งานกอบกู้พระศาสนานี้เป็นไปได้ ไม่ใช่ความ
เพ้อฝัน หรือพูดกันอย่างเลื่อนลอย พรรหานี้มีความสำคัญต่อการฟื้นฟู
พระพุทธศาสนา ต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันนะลูกนะ

ผู้บวชมานาน

สำหรับผู้ที่บวชก่อน มีอายุพรรษาเพิ่มขึ้น วันเวลาของเราทั้งหมดไป
เรื่อย ๆ เวลาข้างหน้าเหลือน้อย ฉะนั้นก็ต้องใช้ทุกอนูวินาทีที่จะฝึกใจให้
หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงสิ่งที่มีอยู่แล้วในตัวของเราให้ได้ และยังมีสิ่งสำคัญที่นำ
ศึกษาเรียนรู้อีกมากมายรอคอยเราอยู่ ณ ขณะนี้เป็นความลับสำหรับ
ชีวิตเรา แต่ต่อไปไม่ควรที่จะเป็นอย่างนั้น

วันใดที่ใจเราหยุดนิ่งได้ที่ศูนย์กลางฐานที่ ๗ มีความสุข มี
ความบริสุทธิ์ แสงสว่างเกิดขึ้น มีการเห็นเกิดขึ้น วิชาเกิดขึ้น ความรู้
แจ้งเกิดขึ้น ความลับของชีวิตจะถูกเปิดเผย เราจะเห็นชีวิตที่ซับซ้อนอยู่
ภายในตัวเรา และสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดว่า ทำไมพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ถึงปรารถนาอยากที่จะให้เราหลุดพ้นจากชีวิตในสังสารวัฏ ทำไม
พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านมุ่งไปปราบมาร และจะรู้จะเห็นแจ่มแจ้ง
ด้วยตัวของเราเอง ฉะนั้น พรรหานี้ทุก ๆ รูปที่อยู่จำพรรษาร่วมกัน
ในอารามแห่งนี้ต้องให้ความสำคัญนะลูกนะ

ภาพ : งานบุญวันวิสาขบูชา ศาลาจตุมหาราชิกา พ.ศ. ๒๕๒๗

หลวงพ่อบ้านวยพร

วันนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ และขออำนวยการให้ลูกทุกรูป
 จงมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัย
 ยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ให้ปลอดภัยสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศล
 และพรหมจรรย์ ให้เข้าถึงพระธรรมกาย เข้าถึงวิชาธรรมกาย แห่ง
 ตลอดในวิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จง
 ทุกประการเทอญ ๐